https://nrat.ukrintei.ua/en/yak-kytaj-stav-liderom-u-galuzi-doslidzhen-stale-finansuvannya-pidtrymka-molodyh-kadriv-i-dovgostrokova-strategiya/

ЯК КИТАЙ СТАВ ЛІДЕРОМ У ГАЛУЗІ ДОСЛІДЖЕНЬ: СТАЛЕ ФІНАНСУВАННЯ, ПІДТРИМКА МОЛОДИХ КАДРІВ І ДОВГОСТРОКОВА СТРАТЕГІЯ

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Розалінд Скіллен «Як Китай «зіграв у довгу гру», щоб стати світовим лідером у дослідженнях».

У ній йдеться про результати масштабного дослідження того, як Китай за чотири десятиліття перетворився на потужну дослідницьку систему завдяки безперервності фінансування, інституційній стабільності та значній підтримці молодих науковців. Водночас звіт фіксує труднощі з міжнародною співпрацею та застерігає, що зростання витрат не обов'язково означає зростання кількості оригінальних наукових відкриттів. Здійснюється порівняння довгострокових тенденцій підтримки фундаментальних досліджень у 25 країнах і регіонах у період 1985–2024 років. У 2010 році кількість дослідників у Китаї та США була приблизно порівнянною (1,21 млн і 1,13 млн відповідно). До 2023 року в Китаї цей показник зріс до 3 млн, тоді як у США у 2022 році становив 1,68 млн. Частка Китаю у світових високоцитованих публікаціях стабільно зростала починаючи з 2000 року і в 2024 році досягла 902 статей, або 44 % глобальної

частки — трохи вище, ніж у США. Витрати Китаю на дослідження у відсотках від ВВП зросли з 0,05 % у 2000 році до приблизно 0,17 % у 2023-му. Витрати саме на фундаментальні дослідження майже подвоїлися. Таке зростання є результатом безперервної підтримки фундаментальних досліджень та посиленої підтримки дослідників на початку кар'єри. Чотири з десяти грантів Young Scientists Fund від NSFC отримують чоловіки віком до 35 років і жінки до 40 років. Глобальний дослідницький ландшафт стає більш різноманітним: Китай, Бразилія, Індія, Сінгапур і Південна Корея виступають як важливі центри продукування знань поряд із США та ЄС. Водночас рівень міжнародної співпраці в Китаї, Індії та Південній Кореї загалом нижчий, ніж у таких європейських країнах, як Франція чи Бельгія. У Китаї частка міжнародних співавторських публікацій знизилася з 34,85 % у 1985 році до 20,06 % у 2024-му, хоча абсолютна кількість таких робіт зросла, а глобальна частка Китаю в міжнародних співавторських публікаціях збільшилася. Частка Китаю у світових дослідницьких публікаціях зросла з 0,9 % у 1985 році до 32,6 % у 2024-му, тоді як частка США впала з 39,9 % до 18,9 %. Потрібно бути обережними з висновками щодо прямого причинно-наслідкового зв'язку між збільшенням фінансування та оригінальними науковими відкриттями. У ширшому контексті дискусій про зміну глобального балансу сил у науці звіт пропонує погляд зсередини китайської наукової системи: довгострокова стабільність фінансування та інвестиції в молодих дослідників є ключовими чинниками зростання, але геополітичні проблеми обмежують міжнародну співпрацю.

Детальніше:
https://www.timeshighereducation.com/news/how-china-has-played-long-game-become-global-research-leader

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини #НРАТ_TimesHigherEducation

2026-10-28

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів